

ПРЕДРАГ БОЈИЋ

(НЕ)ГОВОР

ПОСВЕТА

М.

*Волим: немање, највеће на свећу
И када руке склоиш; када вода
Проси се, смешно, по белом паркеју
И шуће деће, волим, кад прохода*

*Осмех без разлога, ко воћњак у граду
Чим оноћ исјуни наручје и жеље,
Речи, које нам, несирејним украду,
И пред, неискрено, јефтино весеље*

*И ѓамфлеј волим. Одроз са фењера.
Мокро бусење земље; када личе
Фолије ѓразничних бомбоњера
На свилене бубе, и ѓврдокрилице.*

НЕСЛИВ

1.

*Све ѓлиће је огледало ѓуди.
Корића мру (водена декаденца)
Ни слива, ни ѓецаљке, ни водоземца.
Ни хука да ше шћо не ѓлове буди.*

*Камо јој бурка — сенка сѓлава
Макар иѓрарија ѓобожње скеле;
Обале јој се у ѓркљан сѓлеле.
Зелена; никад и не би ѓлава.*

Не иреба суиа. Зар већ нема?
Збила, ииа осиаде од колажа:
Подмоиће, уироба овце, илажа.

Наиусии земљу јоиц једна вена
Пресуии Богу јоиц једно виме —
Осиаде седра, и суво име.

2.

Обећали су мриву монеиу
Да сува корииа зброје ио свеиу
Не би ли, узводно, и њима неко
Неиосиојећом, ирисиео реком
Чуном без чуна, ил иолубродом,
Некаквом, које и нема водом
Да изаћу начас из свога иеска
(водена иошаси, морска гроиеска)
И виде иразноћу на исиој обали
Коју су водом назваии иробали.
Да слаиководне не море бриге
(Кога ненаиисане уиоие књиге)
Лакце би било са речног бока
Схваиаии воду, да има иока.

3.

Сва коина безрека да се скуче
У грудни кош слива од ирекјуче
Не би ли схваиили бар део иога,
Сада већ бивцег, воденог бога.
Неком се од нас, биће, и чини
Да вода је, без вере, у суиини
(То је иио воду од суце склања
У нешио без делие, и извирања)
Неслива нема, већ, све је само
Река, коју ми не схваиамо —
Одсуиво слаиа, коинени урок,
Смеинуии с ума брзак и суиок
Јалови очух бивцег рукавца;
(Ни суце нема из иога иравца)

* * *

Јесен је савесѝ ѝриродѝ
У смиривању сѝвари
Најлакѝе се занемари
Збеѝ лейѝа у њен окер, и њен цинобер блаѝи

Па све доживимо као ѝревару
И као закидање на ваѝи
Као ѝобеду бронзе ѝод којом рђа режи
И шуму чијим се кроѝњама зачињу младежи

Јесен је савесѝ ѝриродѝ
У смиривању сѝвари

О ПОТОМКУ

Осѝавићу ѝи: неѝѝо ѝразних сѝрана,
Једноѝу, да ѝамѝиѝи, кад ме, ѝужну сѝраву
Трамѝе за ѝросѝор добу, забраву;
Ненаѝсан роман и каѝалоѝ мана

Када ме речи, ѝад ничије, занесу
Тобом ћу, ваљда, макар делом биѝи
Које нисам знао ником ѝрозбориѝи:
Мисао-косѝур у словима-месу

Наѝразно. Само, јоѝ и једна мрва
Уѝолежаченоѝ свеживоѝа-хлеба
Пада(м) са ѝрѝезе неѝосѝа. Ти ѝрва

На време, нас, ѝосведочи; ако ѝреба:
Све ѝѝо се од мене никада не зачу
Ти обелодани у свом ѝрвом ѝлачу

ЗАГРАДА

1.

Међусӣих немим сло̄говима
(Тело и дӯша, разуме се)
Чељусӣ у служби звучне њресе.
Значење њещӣње (ако га има)

Зѣрчен осмерац у њодбраӣку –
Псовка ко њсовка, ње врѣӣ се.
Дӯгачка њрича најушӣја сӣисе
(Сужава се у сӣрофу краӣку)

Све ће изрећи два-њри реда
(Чењврѣӣ, нењӣо дрӯгачӣје)
Неѡговор. Тајац смисао не да.

(Не)наӣисано је – а нињӣја није
Заѡраде су нам нењреведене!
(Уз њакву њесму, где да се дене)

2.

Окло̄ј намесӣо недосӣаӣка:
Реч се (семе) у њесму (њле)
Омацком, дрӯжим значењем саӣка
(Ненавикнӯја на јасно zde)

У окну, њӣавӣше, у обручу
Присна сӣона с њим њӣо је мимо
(Биће, збо̄ѡ њо̄га, у њаквом кључу
И о целини да ѡговоримо)

Заѡрљај, свеца (или обло̄га)
Како ли заѡрада осѡало схваӣја
(Шњӣо у њој није). Песма: њрӣраӣја

Реч ван заѡраде: храм ван бо̄га
Плаӣно без уља, дажд без њада
(Живо̄ӣу јесмо ли ми заѡрада)

О БРАНКУ

Само̄ѡа. Шӯѡа су једра. Плава
Вреба ѡе ла̄ана реч. Из лӯа
Који јо̄ѡ само ничија ѡлава
Не измисли. Само̄ѡа. Тӯа.

Како ѡе време ѡреца̄ѡѡава
У нереч збо̄ које се ѡѡѡи
За ѡрсѡхва̄ѡ сна, ѡолико јава.
Само̄ѡа. Дрско ѡе не узврати

И јо̄ѡ ѡе нежније не ѡнови,
Безда̄ѡи, Безно̄ѡи, и без ӯѡа.
Реч ѡе, лака, у најсѡарију ѡви

Кад ѡроза ѡесми разрови ѡлӯа
(Када ѡе буквар речи ѡрозове
Шѡо ни о чему не заслове)